

Hayattan Kesintiler Sancılı Debelenmeler

– Seyfi Yigit · 08 Şubat 2010

Kaybolmuştur içimizden bir çoğumuzun unuttuğu hatırlamakla hatırlamamak arasında gidip geldiği ikilem arasında depreştiği bire bir bilip kapalıda tuttuğu gölgede bıraktığı duygu düşünce hayal beklenti. Hedef fikir görüş arzu düş aşk meşk sevda vs dalar akar gideriz ardında düşüncesizce ne niçin ne uğruna bilmez hatırlamayız bile Görüşler kapalı tutulmalı açılmamalı hatırlatayım kodese gitmek istemezsen tabi sende Buna birde eklenince yabancı kelimeler aç gözlü sermayeler akli kıt alimler hocalar çırılçıplak yalın fikirler fikirliler kirli düşünce ameller ve işyeri isim değişikliği nereden geldik nereye gidiyoruz sormayız kendimize sorma düşüncesi de gelmez de zaten fikirde aklımıza bir kere Kapılıp gidiyoruz her gün bilinmeze Bekliyoruz da hep birilerinden bir yerlerden çıkıp gelse dur dese bu seyre bu akışa ama nereden bileceğiz ki kimdir gelecek bellimidir gelip de kime ne diyecek kimi nerede bulurda ne der bellide değil iş işte.. İş işten gemce den gülebilsen birde güzel olur hem de ama nerde..? Açılım girdi bunların içine kuruldu başa baş köşeye sanma eksikti de sorma aman ha rasgele de Gençlik bitik çocuklar ezik sokak çocuğu adı altında aile geniş tutuldu boşa yelpaze açıldı gelen giden iktidar iktidarsız başlar yetimhanelere bakım hanelere yetişkinlere elden ayaktan düşenlerin ezilip silinenlerin düşkünler yurduna derneklere ak sakallı dedelere askeri ücretli aç geçinen üşüyen vatandaşa bindi cebindeki üç beş kuruşa tav oldu vuruldu darbe vurdu Şehitler ölmez vatan bölünmez lafı ortaya kondu Gencecik canlar heba oldu Deli kurşun önünde gencecik hayatlar son buldu Sonu ne olacak demeye kalmadı yetime bebeciğe kurşun sıkkan aşağılık el-it içeriden dışa af ile bırakıldı kanunlar uygulanmakta sıkıntı yok denildi kanunlar hak kural geçerliydi ez çiğne vur yuvarla kap kaç iz geride bırakma kodes niye karakollara iki cm aralık yeter gizlenmeye havaya neden gidelim gurbet ele açılımsa gel birde bunu küpe eyle gelip gitmişiz tabelaları değişip abuk sabuk bilinmezler ile işledik soy ağacını kökeni unutup hatırdan silip tanımada tanımaz hale geldik vurdum duymaz insanlar değil kuraldı yasaydı geceleri vurulduk sabahları ekmeye aşu muhtaç paraya tema kar din imanı paraya döken aç es geçen şansa kuraya tabi oda kuralsızca olan şeytani duygular ürettik bilinmeze yol aldık yelken açtık durduk başbakanın açılımına tutulduk azgından çıkacak açılımı yargıya götürmeden sorgulamaya başladık acaba açılım olacak mı olmayacak mı kaygısını da alıp sol yanımıza yattık etrafa azıcık bak samıydık bakmamakla hata biz değil de yukarısı mı yaptı anlamasa mıydık şöyle dursun aç açız paraya tema kar tapan kuluz donumuz yok bara pavyona uğrar denizi görmeden soyunuruz gözümüzü açıp uyanmazsak daha çok açılır soyuluruz açılım diye gencecik canları filizlenmiş sabi saf çocukları kurşun önünde unuturuz...

22.01.2010

Seyfi Yiğit